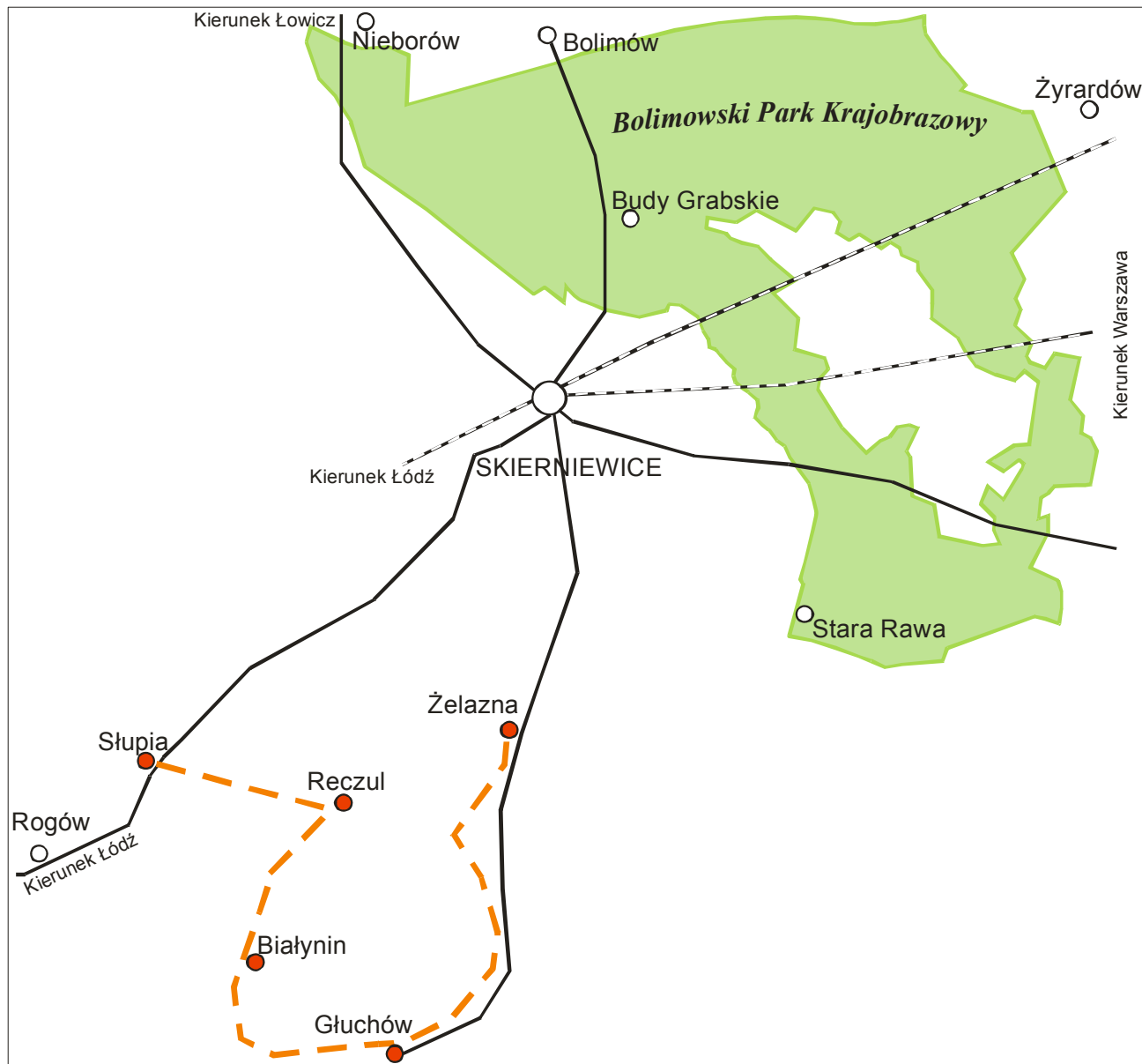

Szlak rowerowy: Żelazna - Słupia

Szlak rowerowy: Żelazna - Słupia - kolor żółty - projekt, dł. około 36 km

Żelazna – od XII w. posiadłość rodu Rawiczów. Wieś istniała już przed 1360 rokiem. Zachował się przywilej z 1415 r. wystawiony przez księcia Siemowita III, w którym sędzia Rawski Warsz z Żelaznej otrzymał potwierdzenie przeniesienia wszystkich włości z prawa polskiego na prawo niemieckie. W 1885 r. Aleksander Mazaraki żeni się z Leonią Wojciechowską i pod jej wpływem kupuje liczący 500 ha majątek Żelazna. Prawdziwy rozkwit majątku następuje pod rządami Aleksandra Mazarakiego juniora. Już w 1917 r. majątek zostaje zelektryfikowany. Podczas okupacji dzięki staraniom rodziny Mazarakich wydosłano z obozu w Konstancynie powieściopisarkę Marię Rodziewiczówną .

Głuchów – wieś została założona na skrzyżowaniu dawnych traktów z Łęczycy do Rawy Mazowieckiej z Piotrkowa Trybunalskiego do Skierniewic. We wsi stoi późnobarokowy kościół parafialny pw. św. Wacława wzniesiony w 1786 r. z dwuwieżową fasadą,

neogotycką, dzwonnica z 1821 r. i neoklasycystyczną plebanią z 1824 r. W Głuchowie znajduje się stacja zabytkowej Rogowskiej Kolei Wąskotorowej. Linia łączy Głuchów z Rogowem oraz Rawą Mazowiecką.

Białynin – Najstarsza wzmianka o wsi pochodzi z 1359 r. Białynin należał do dóbr arcybiskupich i wraz z pobliskim Głuchowem leżał na krańcach księstwa łowickiego. Będąc w Białyninie warto zobaczyć tutejszy kościół pw. św. Wawrzyńca wzniesiony w stylu secesji w latach 1908 - 10, w miejscu starszej drewnianej świątyni z 1521 r. rozebranej w początkach XX w. Znajduje się tu piękna monstrancja z 1640 r. zdobiona herbem "Jelita". Uwagę zwracają również secesyjne witraże.

Na pobliskim cmentarzu stoi drewniana kaplica z początku XIX stulecia, w której znajduje się, również drewniany, ostrołukowy portal z XVI w. pochodzący z wspomnianego wyżej rozebranego kościoła. Portal ten posiada prostokątne obramowanie z manswerkami o motywach stylizowanych głów zwierzęcych i rzeźbionych węgarach.

Słupia – pierwsza wiadomość o wsi pochodzi z 1242 r. z dokumentu wystawionego przez księcia Konrada I. Wieś i znajdujący się w niej dwór należała wówczas do arcybiskupów gnieźnieńskich. Od końca XIV w. była nawet centrum, wyodrębnionego ze skierniewickiego, klucza dóbr ziemskich. Prawdopodobnie od XIII w. istniał we wsi kościół, a w drugiej połowie XIV w. erygowano we wsi parafię. Obecna drewniana świątynia pochodzi z XVIII w.